

IN MEMORIAM

Ante Glavičić (1931. – 2003.)

Krajem travnja, ove godine grad Senj oprostio se od svog sugrađanina Ante Glavičića isprativši ga na vječni počinak. Činu ispraćaja nazočili su prijatelji, stručnjaci (arheolozi, povjesničari, istraživači) iz cijele Hrvatske da odaju dostojnu počast velikom radniku, čovjeku i stručnjaku.

Ante Glavičić Senjanin je po rođenju. U svom gradu završio je osnovnu školu i gimnaziju, a Filozofski fakultet u Zagrebu. Studirao je arheologiju i povijest. Nakon završetka studija prva mu je životna postaja Pazin. Ali ne zadugo. Privlačio ga je njegov rodni Senj svojom kulturnom i povijesnom slojevitošću. Vratio mu se i prionuo nizu poslova silnim žarom. Žarom koji ga, bukvalno rečeno, nikada nije napuštao. Radio je dan i noć da mu je cijeli radni vijek protekao u atmosferi učenja, usavršavanja i stvaranja. Čak ga je i smrt "zatekla" s knjigom u ruci.

Kako bi svoju silnu energiju što bolje racionalizirao, osnovao je za početak, godine 1960. senjski Gradski muzej u srušenoj palači Vukasović, koju je prvenstveno trebalo obnoviti. Vodio ga je sve do umirovljenja (1997.). Učinio je tako dostupnim silnu arhivsku građu, kojom je obilovao ovaj primorski gradić na raskrsnici povijesnih putova. Sredio je arheološku zbirku s lapidarijem, zbirku hidroarheologije, zbirku glagoljice i književnosti, novije povijesti, etnografsku zbirku, prirodoslovnu zbirku o Velebitu.

Posebno je istraživao problematiku grada Senja, Primorja i Like. Sjećam se njegova iznenađenja kada je zajedno s gospićkim muzealcima obišao tzv. Vuksanovu gradinu u Počitelju (Ličkom), koliko je ušćuvana. Pripisao je to nepristupačnosti terena te smanjenju mogućnosti devastacije. Inače, to je srednjovjekovni kraljevski grad dosad još nedovoljno istražen.

Jedna od preokupacija Glavičiću su bili Bunjevci pa je poduzimao istraživanja gradinskih naselja, sakralne arhitekture po obroncima Velebita. Imao je pri tom mnoštvo zamisli za čiju bi se realizaciju trebale angažirati generacije i generacije istraživača.

Glavičićevim zalaganjem uređena je kula Nehaj. Sjećam se oduševljenja gospićkih gimnazijalaca kada im je mladi elokventni kustos govorio o okolnostima nastanka Kule. Koliko je okolnih crkvice žrtvovano za njezine velebne zidine da posluže kao štit protiv turske opasnosti. U Kuli je uređena muzejska zbirka "Senjski uskoci i Senjska primorska kapetanija". Pri restauraciji Kule Glavičić je na vrijeme uočio Senjsku ploču, za koju je ustanovljeno da je pandan Bašćanskoj ploči.

Njegova je zasluga osnutak parka književnika na Artu (predio Senja).

Ante Glavičić je bio i tajnik Senjskoga muzejskog društva od 1962. pa sve do svoje smrti. U okviru te funkcije inicirao je pokretanje *Senjskog zbornika* u kojem su tiskani dragocjeni materijali za cjelokupnu hrvatsku kulturu i povijest. Do danas je izašlo 29 brojeva.

Svaki od njih prava je dragocjenost, jer sadrži radove o Senju iz pera najeminentnijih znanstvenika. Njegovom zaslugom i uz pomoć ljudi koji su mu se odazivali na suradnju, čak i bez naknade, izašli su pretisci glagoljskih knjiga *Spovid općena* (1980) i *Korizmenjak* (1981).

Glavičić se zalagao za izdavanje *Senjskog misala*. Suradivao je u *Riječkoj reviji* i u *Vijestima muzealaca i konzervatora Hrvatske*. *Vodič po Senju*, *Senjske pokladne novine* i promicanje senjskih pjesnika opipljivi su tragovi njegovih nastojanja i osobnog angažmana.

Nije jednostavno ni lako evidentirati sve rezultate jednoga beskrajnog pregalaštva, ali je lako predvidjeti da ljudi njegova formata ne mogu pasti u zaborav. Pjesnik bi rekao da im zaborav nauditi ne može. Njihov *afere perenium* je njihovo golemo djelo, koje postaje trajnom stečevinom i kulturnom baštinom sredine u kojoj su živjeli i sebe u nju ugradili.

Eto, takav je bio Ante Glavičić!

Grga Rupčić, prof.

List, Glasilo Like, Gacke, Krbave i Podgorja, 2, Gospić, 2003, br. 2.